

Má dceruško roztomiuá,
on ide mimo,
kuobúk smyká, nic neříká,
ide na víno.²⁾

U Užovic v Újezdě

¹⁾ Mezi dvěma zahrádkami
petruželka zrá,
má maměnko roztomilá,
jede šohaj k nám.

U Telče

²⁾ Jde už, ach, jde, má maměnko,
jde on okolo,
má klobouček na levý bok
a jde na víno.

449. VĚRNÝ NEVĚRNÉ

835.

Kukul. 183. U. St. Karadž. I. 390. Čel. II. 125. p. D. Sloboda

Se-dí ptáček ma - li-čký, oj, na vy - so - kém du - bě, o-hlé-dá se na ho-ry, oj, či - li slun-ko vy-jde.

Sedí ptáček maličký,
oj! na vysokém dubě,
ohlédá sa na hory,
oj! čili slunko vyjde.

Vykopajte mi jámu,
oj! jámu tam nad cestú,
aby lidé poznali
tú falešnú nevěstu.

Ked tam půjde má milá,
utrhně si voničky,
ked tam půjde jej milý,
napije sa vodičky.

Slunečko už vycházá,
oj! ale mně už zašlo,
moje děvče povídá,
že si druhého našlo.

Nad hlavú mi zasadťte,
oj! voničku červenú,
a při nohách vykopťe,
oj! studýnu kamennú.

450. MLÁDENCI NEVĚRNI

836.

Z Rajnochovic

Se - dí ptá - ček na ka - dlát - ce, ža - lo - va - la dce - ra mat - ce: Ach, mam - ko, mam - ko, mamko mi - lá,
už mi sy - ne - ček vy - po - ví - dá.

Sedí ptáček na kadlátce,
žalovala dcera matce:
Ach, mamko, mamko, mamko milá,
už mi syneček vypovídá.

Vypovídá, vypověděl,
včera večer s jinú seděl.

Viděla sem ho hen v hájičku,
seděl tam s jinú na trávníčku.

Seděl, dyž ho přinutila,
mé srdečko zarmútala.
Ach, jak mně to, jak líto bylo,
až sa mně do pláchu chcelo.

Nevěř, děvče, chlapcom nevěř,
na říčicu vody neměř.
Říčica vody nedržívá,¹⁾
syneček pravdy nemluvívá.²⁾

¹⁾ nedržuje,

²⁾ nemiluje.